

HERMITS

Tev, Latvija

Dzejas

AUTORA IZDEVUMS

163327

Impreso en la Argentina

Printed in Argentine

821

2005-3
L.600

HERMITS

Tev, Latvija

Dzejas

•

AUTORA IZDEVUMS

2-1

Latvijas Nacionālā
BIBLIOTĒKA

0305058042

TEV, LATVIJA

Tev, Latvija,
Mūsu dārgā tēviņa,
Kas esi, būsi un bija.

Tev, mīļā māmuļa,
Kas mūs auklējusi,
Audzinājusi un skolojusi.

Tev, latvju tauta,
Pasaules karā ierauta,
Nāves izkopts kauta.

Tev, latvju tautas dvēsele,
Līdz nāvei izmocīta,
Izmisuma saplosīta.

Tev, latvju tautas genijs,
Kas kā vanags savā lidojumā sašauts, —
Tagad bāls un pelēks kā nāves auts.

Tu, mana daudzcietušā tauta,
Pieņem šo mazo grāmatiņu
Kā manu sājpu ziņu.

1944. gada februāris.

T I C Ī B A

“Liela ticība bijusi tā, kas devusi
mums valsts un tautas brīvību”.

Archibiskaps Dr T. Grīnbergs.

Ticēsim uz mūsu tautas un zemes nākotni,
Kaut dziļa tumsa pārklāj Latviju
Un ļauni pārspēki jo nikni
Vārdzina mūsu tēviju.

Ticība bijusi tā,
Kas veidojusi mūsu pagātņi
Un iedvesusi tautā
Cerību uz labāku nākotņi.

Ticēsim ar visu spēku,
Ka mēs reiz gūsim brīvi
Celt no jauna mūsu tautas ēku,
Ciešot un strādājot jo grūti.

1944. g. novembris.

MŪSU TAUTA

Mūsu tautas dvēsele
Ir gadu simteņiem ilgi vārdzināta,
Asinīm mazgāta un kaujas laukos balināta.

Mūsu tautas radošais gars —
Kā spīdošs Dievības stars —
Ir pret tumsību cīnījies mūžīgi.

Mūsu tautas nemirstīgais genijs
Ir vēl daudz ko solījis,
Un viņš to pildīs uzticīgi.

Tāpēc mūsu tauta —
Tīra un balta
Un gara bruņās kalta —

Vēl netiks no pasaules skatuves noslaucīta,
Kaut tā arī garā un miesā izmocīta,
Badā, karā un trimdā dzīta.

Vēl mūsu tautai ir sava sūtība,
Ko pildīt visā pilnībā,
Pirms tā noiet no pasaules skatuves.

AK DIEVS, JEL DOD LATVJU PASTARĪTEI

Ak Dievs, jel dod Latvju pastarītei
Reiz pārciest savu grūto, sūro likteni
Un kā jaunai atvasītei
Vēl reiz ataugt brīvībā.

Ak Dievs, jel dod Latvju bārenītei
Vēl reiz atzelt visā savā spožumā
Un spīdēt kā zeltēnītei
Citu tautu meitu biedrībā.

Ak Dievs, jel dod Latvijai
Mieru un taisnību
Un allaž kalpot tautu brīvībai
Un visur paust cilvēcību.

Ak Dievs, jel dod Latvju pastarītei
Reiz pārceļ savu sūro likteni.

1943. g. februāris.

LAI DIEVS DOD

“Lai Dievs dod spēku un izturību
mūsu garīgā karoga nesējiem”.

Prof. A. Spekke.

Kaut mūsu tautas un zemes karogs tagad sērās
Viņa brašie nesēji svešu varu gūstā [tīts,
Mūsu tautas gods samīdīts,
Un karodziņi neplīvo vairs mūsu kugu mastā.

Tomēr mūsu garīgā karoga nesēji
Iet braši uz priekšu niknā cīņā
Un galu galā paliks uzvarētāji
Un dzīvos savas tautas atmiņā.

Lai Dievs dod spēku un izturību
Joprojām cīnīties par patiesību,
Sludināt cilvēkmīlestību,
Tautu mieru un taisnību.

1943. g. marts.

DIEVS, DOD MŪSU TAUTAI KALNĀ KĀPT

Dievs, dod mūsu tautai kalnā kāpt,
Lai tur celtu gaismas pili un apgaismotu pasauli,
Un pašai arvien pēc gaismas slāpt.

Dievs, dod mūsu tautai kalnā kāpt
Un pašai tapt labākai un darbos cēlākai
Un arvien citus glābt.

Dievs, neliedz tai savas svētības,
Jo viņa daudz pasaulē cietusi
Un izturējusi lielas grūtības.

Dievs, nepamet mūsu tautu kaunā
Viņas cerībās pēc miera un taisnības
Un allaž pasargā to no ļauna.

1943. g. novembris

MĒS NEGRIBAM VĒRGOT

“Mēs negribam vērgot ne rītiem,
ne vakariem”

R a i n i s .

Dieva laisti starp rītiem un vakariem
Un stādīti starp divām lielām tautām, germā-
ņiem un slāviem,
Mēs negribam vērgot ne rītiem, ne vakariem,
Nedz arī citus vērdzināt, bet paši sevi audzināt
Un vest pie augstākas cilvēcības un lielākas
skaidrības.

TAUTAS SPĒKS

“...Tāds spēks nevar izgaisis būt:
Kas skar viņu kapus, pats sajūsmu jūt...”

R a i n i s .

Mūsu tautas spēks,
Kas pāris desmit gados
Mūs iecēlis kulturas tautu rados,
Nav nekāds atmetams nieks.

Kaut šis spēks tagad novājināts:
Zeme pārklāta varoņu un mocekļu kapiem,
Soda vietām un nāves stabiem,
Tautas gods apsmiets un pazemināts, —

Tomēr šis spēks atkal parādīsies
Mūsu tautas nākošās paaudzēs,
Tauta labākus laikus pieredzēs,
Garā un miesā atjaunosies.

Lai mēs no mūsu kritušo varoņu un mocekļu
Smeļam sajūsmu jauniem cīņiem. [kapiem

1944. g. marts.

LATVIJAS DĒLI

Latvijas dēli,
Pa visām Zemes malām

Sadosimies rokām
Ne lai mieru gūtu,

Bet lai cīņu sāktu
Par mūsu tautas un zemes brīvi
Un lai arvienu cīnītos jo sīvi,

Jo tikai tas ir brīves cienīgs,
Kas par to dzīvību upurēt vēlīgs.

MUMS VISIEM VIENAS SĀPES

Mums visiem vienas sāpes
Pēc mīlās tēvijas.
Un redzēt viņu zeļam
Mums visiem vienas cerības.

R a i n i s .

Šinī vispasaules kara laikā,
Kad daudz kas iznīkst itkā tvaikā,
Tomēr mums visiem Latvjiem,
Izkaisītiem pa visiem pasaules vējiem,

Tikai vienas sāpes mums sirdis grauž
Un mūsu krūtīs lauž —
Sāpes pēc mīlās tēvijas.

Mēs visi lolojam tikai vienas cerības
Vēlreiz redzēt Latviju zeļam
Un pastāvīgi pieaugam.

MAZĀ TILPUMĀ LIELS GARS

“Mazā tilpumā var ietilpt liels gars”.

Ed. Virza.

Šie dzejnieka pravietīgie vārdi izteic dziļu pa-
tiesību

Ne tikai par viņu pašu, bet arī par mūsu tautu,
Kura sevī nes lielu garu,
Kas vada uz cilvēcību.

Kad mēs lasam vēsturē par Latvju tautu
No mazas baltu cilts līdz patstāvīgai valstij,
Tad mums tai kronis jāvij
Un viņas vārds jāieraksta vēsturē ar zelta burtu.

Un kad mēs iedziļinājamies
Mūsu tautas gara mantās,
Vecās un jaunās,
Tad mēs sajūsminājamies

Par mūsu mazo tautu,
Kas sevī nes tik lielu garu.

L Ū G U M S

Šinīs briesmīgos kara laikos,
Kad mūsu tautas eksistence tiek apdraudēta,
Mūsu piederīgie pazūd nāves tvaikos
Un Latvija netiek vairs saudzēta,

Lai svētuguns no jauna gaiši uzliesmo
Pār mūsu zemi un tautu
Un lai to visu apgaismo,
Kā Nelabais to neaizrautu.

Lai svētuguns dzīvinošais siltums
Pārņemtu visu Latvju tautu
Un lai dievišķīgais glītums
To pārradītu par brāļu tautu.

Lai no jauna atskanētu Latvijas kalnos un lejās
Slavas un pateicības dziesmas Dievam!
Lai Viņa svētība pavadītu mūsu tautu visās
viņas ejās
Un lai tā mūžam paliktu uzticīga savas tautas
genijam.

TAUTA, APBRUŅOJIES!

Mūsu tauta,
Apbruņojies asiem gaismas šķēpiem,
Spīdošiem gara zobeniem,
Liesmainiem jūtu spārnem
Un tēraudcietas gribas lēmumiem!

Noslēdzies, iedziļinājies, nogruntējies
Mūsu pašu tautas īpatnējā gara pasaulē
Un tanī uz mūžu iedzīvojies
Tad Latvju tautas baltais ģenijs augs
Un mūsu tautas zari plauks.

L A T V I J A ! . .

Latvija, Tu mūsu neaizmirstamā dzimtā zeme,
Kur mēs audzināti,
Saules un mīlas aplaimoti.

Vēl reiz mēs vēlētos Tevi redzēt,
Vēl reiz pie Tevis atpūsties,
Vēl reiz Tavas sirds pukstienos klausīties.

Latvija, Tu mūsu garīgā māmuļa:
Vecu un jaunu rakstu rakstītāja,
Mākslas un dailes radītāja.

Latvija, Tu mūsu sirdsdedze:
Pie Tevis mēs domās kavējamies,
Par Tevi mēs sērojamies.

Par Tevi mēs aizlūdzam:
Dievs, sargā un svētī Latviju,
Mūsu dārgo tēviju.

1943. g. 18. novembrī

TAUTA IR KAS LIELS UN DZIĻŠ

“Tauta ir tomēr kas liels un dziļš”.

Anna Brigadere.

Tauta ir tomēr kas liels un dziļš,
It sevišķi mūsu pašu tauta,
Tik bieži karā kauta.
Un šis liels un dziļš ir mums allaž mīļš.

Bet tas, kas ir mums mīļš,
Par to mēs visvairāk priecājamies,
Vai arī par to visvairāk bēdājamies,
Jo tas ir arvienu kaut kas dziļš.

Kas var atšķirt mūs
No mūsu pašu miesas,
No mūsu pašu tiesas,
Kāmēr vien mūsos dzīvība kūš?

Tauta ir tomēr kas liels un dziļš,
Un tas ir un paliks mums allaž mīļš.

JAUNAIS IDEĀLS

“Es vēl reiz saku: latviešu tauta
ir jauns ideāls, kuru realā miesā
tērpt ir mūsu uzdevums”.

Materu Juris (1845—1885).

Latvju tauta ir sapņotāju un ideālistu tauta.
Pat savā apmulsumā vai grūtās dienās
Tā ir sapņiem un ideāliem pakļauta.

Iejas un ideāli ir bijuši un būs
Mūsu tautas dzenošais spēks
Kāmēr tie par reālu miesu kļūs.

Savā ilgā grūtā cīņā par to
Mūsu tauta nav apstājusies
Ne prēt kaut ko.

Jo mūsu tauta par sevi
Ir tas jaunais ideāls,
Kas cels augšup mani un tevi.

Bet ietērt šo jauno ideālu
Miesās, asinīs un dzīvos tēlos,
Celtnēs un cēlos darbos, —

Ir mūsu varoņcilts uzdevums,
Mūsu tautas sūtība
Un mūsu svēts pienākums.

LATVJU SŪTĪBA

Dievībai pirmā,
Tautībai otrā,
Valstībai trešā
Zvaigzne lai mirdz!

E. Brastiņš.

I.

Latvju sūtība pasaulē ir ārkārtīga:
Tā ir liela un smaga,
Ko dievība tai uzlikusi.

Tāpēc Latvju tautai tik daudz jācieš.
Tai jāiet caur karu un revolūciju ugunīm
Un visādiem māņiem un apmulsumiem.

Tā pastāvīgi tiek malta
Starp diviem milzīgiem dzirnakmeņiem
Un sijāta smagiem tēraudsieti.

Lai tā reiz nāktu pie apziņas,
Kas ir viņas sūtība
Un kas ir viņas būtība.

II.

Vispirms Latvjiem jātic Dievībai,
Kas tos laidusi pasaulē
Un nolēmusi īpašai sūtībai.

Otrkārt Latvjiem jāturas pie savas tautības—
Kas pati par sevi ir garīga vērtība—
Un par to jānodod savas liecības.

Treškārt Latvjiem jādzīvo valstībai —
Kur tā arī nebūtu —
Un tā jāved līdz pilnībai.

1944. g. novembris.

S V Ē T Ī G I

Svētīgi tie, kas nav aizmirsuši Latviju,
Mūsu dārgo tēviju.

Svētīgi tie, kuru sirds asiņo
Par mūsu nomākto dzimteni.

Svētīgi tie, kas vēl tic,
Ka Latvija atkaros savu brīvību.

Svētīgi tie, kas ziedo visu par Latviju,
Pat savu dzīvību...

LŪGUMS LAUMAI KAZĀKA KUNDZEI

Dievs zin, vai man vairs būs lemts
Atgriezties Latvijā un tur nobeigt savas mūža
dienas
Un pateikties par visu to, kas man tur dots vai
ņemts.

Bet droši vien Jūs brauksiet uz Latviju,
Tikko miers tur būs nodibinājies,
Lai redzētu mūsu karā sisto tēviju.

Tāpēc es Jūs laipni lūdzu
Darīt, kas stāv Jūsu varā,
Un manā vārdā un garā

Nodot manu pēdējo sveicienu
Mūsu tautai un tēvijai
Un pasludināt tai manu teicienu:

“Latvju tautai atdzimt,
Mūžam gaismas kalnā kāpt,
Cīnīties nerimt.

Latvijai atplaukt,
Mierā un godā dzīvot,
Latviju par savu saukt”.

Rīgā nobraucot—kur pukst mūsu tautas sirds—
Aizejiet pie Brīvības pieminēkļa
Un tur manu ticību apliecinājiet

Tautai un dzimtenei,
Brīvībai un cīņai par viņu
Līdz pēdējai asins pilītei.

Tad dodaties uz Brāļu kapiem un tur nolieciet
Vaiņagu ar sarkanbaltsarkanu lentīti
Un mirkli klusu palieciet.

Pēc tam ejiet uz Raiņa kapiem.
Godbijīgi apstājaties pie Raiņa pieminēkļa
Ar maniem dziļi izjustiem sveicieniem.

Uzmeklējiet mūs krīvu-krīva kapu,
Baltā Barontēva atdusas vietu,
Kas mums atdeva garamantu zeltatslēgu un
gaismas lāpu.

Tad dodaties uz Meža kapiem:
Pie katra apmeklējamā dzejnieka kapa
Norunājiet pa pantam no viņa paša rakstiem.

Uzmeklējiet mīlas un sāpju dziņu
Dzejnieka Jāņa Poruka dusas vietu
Un tur nolieciet brūklenāju vainadziņu.

Apstājaties pie Annas Brigaderes kapa,
Kas visu savu mūžu gājusi pa Balto ceļu
Un mūsu literatūrā par klasiķi tapa.

Turpat apmeklējiet ideālu un sapņu bagātu
Rakstnieku Jāni Akurateri,
Tautas balvas laureatu.

Apskataties, kur guļ mazais Edvarts Virza,
Bet liels garā un stājā,
Kas pat aizsaulē tautas likteni tirzā.

Apprasaties, kur atdusas Ansis Gulbis,
Grāmatnieks un rakstnieks,
Kas lielus darbus veicis.

Kad apceļosiet skaisto Vidzemi,
Uzmeklējiet Rudolfa Blaumaņa kapu pie Ogres
krasta,
Kas padarījis bagātāku mūsu literatūru un
zemi.

Iegriežaties Umurgas kapos,
Kur Fricis Bārda baltos palagos
Kāpj pret zvaigžņāju mirdzošos vainagos.

Bet ceļojot pa Kurzemi, Bauskas tuvumā
Uzmeklējiet Plūdoņa kapu,
Sveicinājot* no cienītāja svešumā.

Lai jau mirušiem mūžīga mierdusa,
Kas dzīvo tautas atmiņā
Un kuru balss vēl nav klusa.

Tā nu mēs abi — Jūs miesā, es garā —
Esam dzimtenē apmeklējuši daudzas svētas
Kuras daudziem vairs nav svarā. [vietas,

Bet tikai tiem, kas vēl neaizmirst,
Kuros joprojām dzīvo aizgājēju ideāli un tēli,
Kas arvienu no jauna iznirst.

Tagad, daiļā līdzgājēja, šķirsimies,
Katrs uz savu pasauli,
Bet tomēr augšup, sauļup virzīsimies.

Es uz mūžīgo gaismas kalnu,
Lai tur saņemtu sengaidīto svētvakaru,
Kā dievišķīgo balvu.

Bet Jūs atgriežaties pie šīs saules,
Kur vēl daudz kas jauks Jums sagaidāms
No mūžīgās dailes.

1944. g. marts.

RĪGĀ PUKST MŪSU TAUTAS SIRDS

Rīgā pukst mūsu tautas sirds
Vai nu miera vai kara laikos,
Vai nu tautas bēdās vai priekos,
Vai nu darba trauksmē vai dziesmu svētkos,
Vai nu kad tauta badā un izmisumā nīkst
Un bez cerības pa ielām klīst,
Vai nu kad tautas dēli un meitas
Tiek no svešas varas trimdā dzīti,
Lai tur nāvei pretīm ietu
Un svešiem kara dieviem sevi uzupurētu
Un visu to aizmirstu,
Kas tiem ir mīļš un svēts.
Rīgā pukst mūsu tautas sirds!

1943. g. janvārī.

ŠĪ ZEME IR MŪSU

Šī zeme ir mūsu darbā un nāvē,
Kaut tā svešu varu gūstā
Un tauta lielā postā
Lej sviedrus un asinis kara kalvē.

Šī zeme ir mūsu, kaut tās patstāvība laupīta,
Kur mūsu tauta gadu simteņiem ilgi dzīvojusi
Un par katru zemes stūrīti sviedrus lējusi,
Kāmēr vien acis vērusi.

Šī zeme ir mūsu, kaut tās patstāvība laupīta
Un zeme par postažu pataisīta,
Kaut tautas daļa trimdā vai klaušās aizsūtīta
Un pie spaidu darbiem nodarbināta.

Šī zeme ir mūsu darbā un nāvē,
Sviedrus un asinis lejojot kara kalvē.

Lielā Piektā, 1943. g. aprīļa 23. dienā.

MŪSU LIKTENĪGIE SEPTIŅI

Mūsu tautas un zemes atzīmē
Skaitlis septiņi ir liktenīgs
Un allaž bijis drūmu laiku zīme.

Vispirms septiņi gadu simteņi
Smagi nogulās pār mūsu tautu
Un valdīja kā bārgi likteņi.

Tad sekoja septiņi Baltijas revolūcijas gadi
Kad tauta tika ierauta niknā cīņā
Kur pazuda daudzi tautas radi.

Pēc tam uznāca Latvijai
Septiņi grūti kara gadi,
Kas prasīja daudz upuru tēvijai.

Bet šinī septiņu garu karu laikmetā
Mūsu tauta izkaroja patstāvību
Un uzsāka savu dzīvi jaunā metā.

Pēc tam sekoja trīs reiz septiņi
Latvijas uzbūves un miera gadiņi.
Un tauta vairs nejutās kā bāreņi.

Tad iesākās Otrā Pasaules Kara tragēdija.
Aizrāva sev līdzī mūsu tautu un zemi
Un asinīm un asarām pārklājās Latvija.

Kas sekos šim briesmu karam?
Kas mūsu tautai un zemei sagaidams?
Vai vēl Latviju par savu saukt varam?

1944. g. marts.

ŠAUSMU NAKTS

1941. g. jūnija 13 - 14. nakts
Tiks Latvijas vēsturē pieminēta
Kā šausmu un briesmu nakts
Un latvju tautas Golgātceļā atzīmēta.

Pēc Maskavā velnišķīgi izstrādāta plāna
Bija nolemta Baltijas tautu patriotu deportācija,
Itkā Baltijas valstu okupācijas nebūtu gana,
Un tur atstāt tikai tos, kuriem būtu Padomju
orientācija.

Un kurš gan Latvietis, Igaunis vai Lietuvietis
Nebūtu pret padomju iekārtu,
Kas savā dzimtā zemē baudījis
Brīvību un pārticību.

Baigā Gada Baigās Vasaras jūnija naktī
Kad mūsu tauta pēc garas darba dienas mierīgi
gulēja,
Nevienam neatstādama uz vakti,
Un nevienam ļauna nenovēlēja,

Piepeši tūkstošiem apbruņotu čekistu
Iebrauka ļoti daudzās mierīgās mājās —
Itkā tur būtu daudz noziedznieku, —
Un sacēla visus mājeniekus kājās.

Bez kavēšanās mierīgie mājenieki tika arestēti
Un smagos automobiļos sadzīti
Un pēc tam lopu vagonos salādēti
Iepriekš tēvus no savām ģimenēm atšķirot.

Iedomājaties to briesmīgo skatu:
Izsamisušos atšķirtos tēvus,
Līdz ārprātam satriektās mātes
Un izbiedētos raudošos bērnus.

Starp mūsu tautas izsūtītiem brāļiem un māsām
Katrs amats, stāvoklis un vecums bij repre-
Un tur nebija mēra asarām [zentēts,
Un neviens no tiem netika saudzēts.

Tur bija turīgais vecsaimnieks un mazturīgais
jaunsaimnieks,
Vec-Rīgas namīpašnieks un nomaļnieks,
Fabrikas strādnieks un bagātais rūpnieks,
Kareivis, ierēdnis, mākslinieks un rakstnieks.

Pēc šīs briesmīgās nakts
Tūkstošiem latviešu mēroja katorgas ceļu,
Kur tiem stāvēt zem nežēlīgas apsardzes
Ciešanu bij bez sava gala.

1943. g. marts.

LATVIJAS BRĪVIE VANAGI

Latvijas brīvie vanagi, laižaties plašā pasaulē,
Jo neganti ērgļi no rītiem un vakariem
Ir iebrukuši jūsu skaistajā dzimtenē.

Tie ne tikai plēšas savā starpā,
Bet arī jums uzbrūk
Un atņem visu, kas jums atlicies tarbā.

Tie jūs vajā, rauj un kauj
Bez kādas žēlas un vajadzības,
Un jūs kā zāli pļauj.

Atplēs jūsu krūtis, izrauj sirdi,
Izvanda visas iekšas,
Šaknābā acis un mēli.

Latvijas brīvie vanagi,
Laižaties plašā pasaulē
Un pastāstiet, kas notiek dzimtenē.

Bet projām laižoties
Paņemiet līdzī dzimtenes mīlu, —
Tā palīdzēs jums lidināties.

MIERA NAV LATVIJAS DĒLIEM

Miera nav Latvijas dēliem.
Tie mūžam karojuši par dzimteni
No senseņiem laikiem.

Miera nav Latvijas dēliem.
Vēl šo baltu dienu
Lejot asinis un sviedrus arvienu.

Miera nav Latvijas dēliem
Pat tālā svešumā dzīvojot, —
Tiem jācīnās pret savas tautas nelabvēļiem.

Miera nav Latvijas dēliem.
Pat aizsaulē tiem jākaro
Pret ļauniem tumsas tēliem.

Miera nav Latvijas dēliem
Līdz pat pēdējam elpas vilcienam.
Miera nav Latvijas dēliem...

KAUT MĒS ESAM MAZA CILTS

Mēs esam maza cilts —
Mēs būsīm liela tik, cik mūsu griba.

R a i n i s .

Kaut mēs esam maza cilts,
Tomēr mēs esam veca baltu tauta
Starp slāviem un germāņiem iekļauta.

Starp diviem dzirnakmeņiem
Smagiem un asi kaltiem
Mēs pastāvīgi tiekam malti,
Bet nekad nesamalti.

Kaut mēs esam maza cilts
Un arvien topam apdraudēti
Vai nu no austrumiem vai vakariem,
Mums būs pastāvēt līdz pastariem
Un augt lieliem tik, cik mūsu griba.

KULTURA UN GARS

“Kultura un gars lai ir pirmā vietā
tā garaļā ceļā uz latvisku varenību
un skaistumu”.

Dr. Kārlis Ulmanis.

Kultura un gars ir stūrakmeņi,
Ieguldīti mūsu dzīves pamatā, —
Lai tie nekad nepaliktu atmatā.

Kultura un gars ir mūsu dzīves vadošās idejas,
Kas vienmēr mūs dzen uz priekšu
Un mūs paceļ uz augšu.

Mūsu kultura un gars
Atklās pasaulei jaunu skaistumu
Un tai parādīs jaunu brīnumu.

Kultura un gars ir mūsu ideāli, —
Lai tie nekad nepaliktu bāli.

MŪSU VIENĪGĀ VĒLĒŠANĀS

Es gribu lai tauta var mierā plaukt
Un pieņemties garā un varā augt.

R a i n i s .

Mums visiem ir tikai viena vēlēšanās
Un tikai viena lūgšana:
Lai jo ātrāk nomierinātos kara vētras,
Lai mēs varētu iesākt dziedēt kara sistās rētas.

Un mūsu daudzcietaušā tauta
Starp diviem briesmīgiem dzirnakmeņiem malta
Varētu vēl reiz mierā atplaukt
Un Latviju par savu saukt,
Un pieņemties garā
Un augt pati savā varā.

SVEICINĀJUMS TRIMDENIEKIEM

Tautieši, cīņas biedri,
Jūs, kas trimdā aizdzīti,
Kuru asinis un sviedri
Kā ūdens lieti, —
Esiet sveicināti, trimdenieki!

Daudzi no jums, nevarēdami izturēt katorgu,
Ir miruši vai paši nāvē gājuši,
Mierīgi pieņemdami likteni bargu,
Un līdz galam tautu un tēviju mīlējuši.
Lai Dievs dod tiem mūžīgu mierdusu!

Starp jums ir viens otrs bijušais revolucionārs,
Kas cara laikā tika izsūtīts kā politiskais,
Bet tagad jūs izsūtīja lielnieks-reakcionārs
Par to, ka jūs latvietis patriotiskais.
Esiet godam sveikti, vecie revolucionāri!

Toreiz jums jauniem būdamiem
Vieglāk bij izciest pirmo trimdu,
Atgriezties dzimtenē garā nesalauztiem,
Lai tur uzvilktu darba cimdu.

Ķertos pie Latvijas izbūves —
Katrs viens pēc savas spējas —
Tēlodams savu lomu uz dzīves skatuves
Priekš tautas un tēvijas.

Bet tagad jums, veciem cīnītājiem,
Katrs sol's paliek arvien smagāks;
Maz palīga no biedriem
Un dzīves riets tuvāks.

Bet jūsu dzīves cīņa nav bijusi velta,
Kaut brīves liesma apslāpēta,
Mūsu tauta kara dzirnās malta
Un jaunas varas dieviem upurēta.

Jūs vecie un jaunie latvju vanagi,
Kaut tagad aplauzītiem spārniem,
Palieciet garā brīvi un naigi
Un dzīvojiet cerībā reiz kļūt brīviem.

Kaut esiet šķirti no dzimtenes,
Katrs sakars ar jums pārrauts,
Neviens jums neatnes veltes
Un bieži pār jums klājas nāves auts.

Tautieši-trimdenieki, tomēr neaizmirstiet vienu,
Ka ir vēl tautiski latvieši visur,
Kas par jums lūdz Dievu arvienu,
Lai Tas jūs pasargā un uztur.

Paliksim joprojām garā vienoti,
Domās un jūtās par tautu un dzimteni, —
Tad mēs jutīsimies spārnoti
Un vieglāk izturēsim mūsu grūto likteni.

Brāļi trimdenieki,
Mūsu asins un gara radinieki,
Esiet vēl reiz sveicināti, —
Reiz jūs kļūsiat atsvabināti!

1944. g. marts.

S A S A U K S I M I E S !

Kad tikko kara vētra būs nomierinājusies
Un briesmīgais kara troksnis apklusis,
Mēs, izkaisītie latvji, sasauksimies,
Lai atkal no jauna atskanētu mūsu balsis.

Vispirms mēs apprasīsimies
Pēc mūsu piederīgiem Latvijā,
Kā tiem visu šo laiku klājies
Un kas vēl no tiem dzīvo tēvijā.

Bet mēs jau tagad nojaužam,
Ka pirmās vēstis no dzimtenes
Būs pilnas sēru ziņām
Un bēdām ikkatrs viens mēs.

Tur būs ziņas par radiem un brāļiem,
Karā aizdzītiem un kautiem,
Par jaunavām un jaunēkļiem
Darba klaušās aizsūtītiem.

Tur būs minēts Baigais Gads
Ar savu Baigo Vasaru
Un sarkanais bendes vads
Un mūsu tautas gaita pilna asaru.

Tomēr vienam otram no mums
Būs savs mazs prieciņš
Un pat sirds apmierinājums,
Ka vēl dzīvs viņa ģimenes pulciņš.

Tad mums būs prieks dzirdēt vēl
Ka mūsu tautas sirds
Tautas un tēvijas milā kvēl
Un izmocītā tautas sejā saule mirdz.

Arī par mums nopriecāsies dzimtenes tautieši,
Ka mēs neesam palikuši tautas nokaltušais zars,
Bet gan sirsniģi un tautiski latvieši,
Kuros joprojām mājo tautas gars.

Tautieši visās zemēs un salās,
Sasauksimies ar mūsējiem Latvijā,
Kuri priekos un bēdās dalas,
Dzīvo un mirst par Latviju, kura ir, būs un bija.

Lai mēs sasaucamies ne tikai vien ar Latvijas
Mūsu pašu radiem un draugiem, [latviešiem,
Bet arī pa plašo pasauli izkaisītiem tautiešiem,
Latvju tautas celma veciem un jauniem augiem.

Lai mēs atrodam kopīgu valodu
Un garīgas kopintereses,
Laika un mūžības aplodu
No šejienes un dzimtenes.

Vispirms lai mēs godam pieminētu
Mūsu dzimto zemi un tautu
Un viņas pārdzīvoto briesmu laikmetu,
Kur tik daudz brāļu kautu.

Un daudz bāreņu bez pabalsta atstātu,
Tauta un zeme ienaidnieka izsūkta,

Daudziem nav, kas tiem maizes galdu klātu,
Un tautai dzīve ļoti rūgta.

Tēvu zemei grūti laiki,
Mums tai jāiet palīgā,
Lai tur izklīstu kara tvaiki
Un atjaunotos dzīve mīlīgā.

Tāpēc, tautieši, ķersimies pie darba,
Līkdami plecu pie pleca,
Nesdami centu pie centa tarbā,
Jo dzimtene gaida mūsu pabalstu no jauna un
veca.

Dievs zin, cik vēl ilgi dzīvosim;
Varbūt ka šis ziedojums
Būs mūsu mīlas vienīgais apliecinājums
Un ar' mūsu pēdīgais sveicinājums.

Tautieši, visās Zemes malās
Un okeānu tālās salās,
Sasauksimies!

1944. g. februāris.

S A T U R S :

Tev, Latvija	3
Ticība	4
Mūsu tauta	4
Ak Dievs, dod jel Latvju pastarītei	5
Lai Dievs dod	6
Dievs, dod mūsu tautai kalnā kāpt	7
Mēs negribam vērgot	7.
Tautas spēks	8
Latvijas dēli	8
Mums visiem vienas sāpes	9
Mazā tilpumā liels gars	10
Lūgums	10
Tauta, apbruņojies	11
Latvija	12
Tauta ir kas liels un dziļš	12
Jaunais ideāls	13
Latvju sūtība	14.
Svētīgi	15
Lūgums Laumai Kazāka kundzei	16
Rīgā pukst mūsu tautas sirds	19
Šī zeme ir mūsu	20
Mūsu liktenīgie septiņi	20
Šausmu nakts	21
Latvijas brīvie vanagi	23
Miera nav Latvijas dēliem	24
Kaut mēs esam maza cilts	25
Kultūra un gars	25
Mūsu vienīgā vēlēšanās	26
Sveicinājums trimdeniekiem	27
Sasauksimies	29

0.7015

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

0305058042

TĀ PAŠA AUTORA:

HERMIT'S LOVE POEMS

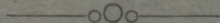
Hermit's Love Poems expresses observation, imagination, a philosophy, and is full of picturesque speech. 75 cents.

HERMIT'S RELIGION

Most of these poems are not only revolutionary, but they are also revelatory. 75 cents.

MY AMERICANISM

Patriotic poems on american ideals, worthy to live, fight and die for. Send to your friends in the army, navy, and air corps. 25 cents.

DABUJAMI

pie

H. A. Stikhewitz

* BLUE MOUNDS, Wisc.

U.S.A.

2005-3
L 600